

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7P/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615200064
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2615200064.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. F. N., U.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: E. E., U.. XX.XX.XXXX, F.. Č.. R. H. L., R. XXXX, D. E. XX, XXX XX L., Česká republika a Y. N., U.. XX.XX.XXXX, R. G. F. XX, T., o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec mal. dieťaťa sa návrhom doručeným súdu dňa 08.01.2015 domáhal zníženia výživného 33,19 eur na 16,70 eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že je vo výkone trestu odňatia slobody, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, je nemajetný a preto nie je v jeho silách platiť súdom určené výživné.

Matka ani kolízny opatrovník z návrhom nesúhlasili, žiadali ho zamietnuť.

Otec sa na pojednávanie nedostavil, ale písomne prejavil súhlas konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky a kolízneho opatrovníka dieťaťa, pripojeným spisom OS Senica sp. zn. 8P/117/2005, písomným vyjadrením matky dieťaťa, správou väzenskej služby ČR, mzdovým listom a prehľadom zrážok otca z väzenia, rodným listom mal. F., zmluvou o nájme bytu, rodným listom mal. M. E., prehlásením H. G. zo dňa 20.3.2013, potvrdením o príjme matky za rok 2014 a január až február 2015, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Naposledy bolo rozhodované o výške výživného na mal. dieťa rozsudkom OS Senica č. k. 8P/117/2005-68 z 25.6.2007 (právoplatný dňa 26.7.2007), ktorým bolo dieťa zverené do starostlivosti matky a otcovi určené výživné 1000 Sk.

V tom čase bola matka zamestnaná (od 1.2.2007), mala uzavretý pracovný pomer na dobu určitú od 1.2.2007 do 31.1.2008 a podľa správy zamestnávateľa mala možnosť dosiahnuť čistý mesačný príjem zhruba 11.000 Sk(365 eur).

Otec bol podľa správy Väzenskej služby ČR po narodení dieťaťa vo výkone trestu odňatia slobody a taktiež v čase od 24.10.2006 do 27.3.2007. Po prepustení z VTOS pracoval otec vo firme Eissmann Group Automotive Slovensko, s.r.o. so sídlom Holíč a podľa správy tohto zamestnávateľa pri dobrej pracovnej morálke, pravidelnej dochádzke by jeho hrubý mesačný zárobok predstavoval 13.800 Sk (458 eur).

Ani jeden z rodičov nemal okrem mal. F.O. iné maloleté deti.

V súčasnom období rodičia svoj osobný stav nezmenili, otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. M. E., narodenému XX.X.XXXX z jeho druhovského pomeru s H. G..

Otec uviedol za hlavný dôvod návrhu na zníženie výživného to, že je nemajetný, vo výkone trestu odňatia slobody a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, preto nie je schopný naďalej platiť výživné na mal. F. v sume určenej súdom. Otec doložil prehlásenie z 20.3.2013 podpísané ním a matkou jeho syna M., ktorým preukázal súdu, že s matkou M. je dohodnutý na výživnom 500 Kč mesačne od 1.3.2013.

Z obsahu správ väzenskej služby Českej republiky z 19.2.2015 mal súd preukázané, že otec vykonáva vo väzení L.Ř.B. trest odňatia slobody na základe rozsudkov: OS Hodonín sp. zn. 3T/194/2012 z 5.2.2013 - súhrnný na 30 mesiacov (§ 205 ods. 1b,2,3, § 178 ods. 1,2, § 205 ods. 1b,2,3, § 228 ods. 1, § 205 ods. 1a,2 TZ) s začiatkom trestu 7.7.2014 a koncom trestu 7.1.2017; OS Hodonín sp. zn. 3T/194/2012 z 5.2.2013 -úhrnný 18 mesiacov (§ 205 ods. 2, § 337 ods. 1a TZ) s začiatkom trestu 7.1.2017 a koncom trestu 7.7.2018. Otec je od 7.7.2014 vo VTOS a pracovne je zaradený od 4.11.2014.

Z obsahu mzdového listu otca za obdobie od 11/2014 do 1/2015 mal súd preukázané, že v 1/2015 bolo matke zaslané výživné na F.O. v sume 566 Kč. Otec mal čistú mzdu v tomto období nasledovnú: v 11/2014 v sume 2978 Kč, v 12/2014 v sume 2121 Kč a v 1/2015 v sume 1889 Kč. Otec má aj pohľadávky inú: pre G.. C. T. (zostatok k 1/2015) v sume 23326 Kč.

Matka je zamestnaná, za rok 2014 mala netto mesačný príjem 558,13 eur a za obdobie 1-2/2015 v priemere netto 676,073 eur. Poberá na dieťa rodinné prídavky 23,50 eur. Nemá zdravotné problémy. Žije v spoločnej domácnosti s synom a priateľom v podnájme v 2 izbovom byte. Mesačné výdavky s bývaním má na nájom 287,08 eur, elektrinu 30 eur, TV a káblovku 22,47 eur. Matka má s priateľom spoločné peniaze na hospodárenie. Podľa vyjadrenia matky má mesačne výdavky na stravu v práci 17 eur a na stravu v domácnosti v sume 200 eur. Podľa slov matky otec videl naposledy F. keď mal dva roky a nemá o dieťa vôbec záujem.

K plateniu výživného na dieťa uviedla, že otec dieťaťa jej v mesiaci január 2015 poslal sumu 960 eur, čím vyrovnal nedoplatok na výživnom do konca decembra 2014. Z väznice jej od otca prišlo výživné v sume 20,39 eur dňa 20.2.2015 a dňa 20.3.2015 v sume 47,14 eur.

Mal. F. je vo 4 ročníku ZŠ. Zdravotné problémy nemá. Matka mu platí družinu po 7 eur mesačne. Chodí na krúžok florbalu, s čím mala matky výdavky na kúpu hokejky a úboru spolu 40 eur. Počas školského roka má matka výdavky na školské pomôcky preňho spolu v sume cca 40 eur. Polročne potrebuje na jeho oblečenie cca 50 eur.

Kolíznym opatrovníkom dieťaťa nesúhlasí so znížením výživného. Žiadal návrh zamietnuť, lebo od posledného rozhodnutia v roku 2007 vzrástli potreby na dieťa samo o sebe a výdavky na dieťa sa stále zvyšujú, keďže už chodí na základnú školu.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa §28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších zmien a doplnkov účinných od 1.7.2014, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm podľa písm. c) 90,42 eur mesačne, ak ide 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii.

Súd skúmal zmenu pomerov, ktorá nastala za cca 7 a pol roka, ktoré uplynuli od poslednej úpravy výživného na strane dieťaťa do podania návrhu na zníženie výživného i na strane rodičov. Súd zistil, že u mal. F. došlo k podstatnej zmene pomerov, lebo v súčasnosti chodí už na základnú školu, čím sa matke zvýšili výdavky z jeho štúdiom, výchovou, vzdelávaním a aj ošatením, lebo primerane veku za viac ako 7 rokov narástol.

Čo sa týka rodičov, obaja svoj osobný stav nezmenili, matka má stále vyživovaciu povinnosť k mal. F.. Otcovi vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť, dňa 16.2.2013 sa mu narodil M.. Otec sa s matkou M. dohodol v roku 2013 na výživnom 500 Kč a v rámci tohto konania žiada znížiť mu výživné na 11 ročného F. tiež na sumu 16,70 eur (500 Kč). Príjem rodičov sa od posledného právoplatného rozhodnutia o výživnom zmenil, matke sa zvýšil z 365 eur (11.000 Sk) na cca 600 eur a otcovi sa znížil z 458 eur (13.800 Sk - takýto príjem by zarábala vo firme Eissmann Group Automotive Slovensko, s.r.o., kde bol naposledy zamestnaný, ak by riadne chodil do práce) na mzdu zarábanú vo výkone trestu, ktorá je za 11/2014-1/2015 v priemere v sume 2.329 Kč (6988 Kč :3). Otec je vo výkone trestu od 7.7.2014 a predpokladaný koniec má až na 7.7.2018, čím má obmedzené zárobkové možnosti .

Súd prihliadal pri tom na to, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadal na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Suma naposledy určeného výživného 33,19 eur sa blíži k sume minimálneho výživného garantovaného na území Slovenskej republiky zákonom o rodine (27,13 eur). Súd sumu 33,19 eur považuje v súčasnom období za primeranú pomerom zisteným na strane oboch rodičov, keďže dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov. Súd prihliadal na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ak je povinný (otec) vo výkone trestu odňatia slobody, jeho možnosti a schopnosti sú dané predovšetkým zárobkovými možnosťami vo výkone trestu, okrem prípadu výkonu trestu odňatia slobody pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Skutočnosť, že otec je vo výkone trestu vyhodnotil tak, že on sám je zodpovedný za svoje konanie a práve svojim nezodpovedným spôsobom života sa dostal do väzenia a teda pripravil sa o možnosť lepšieho zárobku. Súd má za to, že v tomto konkrétnom prípade (t.j. od roku 2007 nezvyšovalo výživné a stále je vo výške , ktorá je len o cca 6 eur vyššia ako minimálne výživné) dieťa nemôže byť sankcionované znížením výživného. Súd vychádzal z toho, že otec žiada

znižiť výživné na 16,70 eur mesačne , pričom v zmysle §62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. V súčasnosti je minimálne výživné 27,13 eur a teda pod túto sumu súd výživné znížiť ani nemôže. Z vykonaného dokazovania bolo teda zistené, že v súčasnosti je výživné 33,19 eur, do úvahy by pripadalo zníženie výživného najviac na sumu 27,13 eur, t.j. o cca 6 eur. Nakoľko od roku 2007 výživné zvyšované nebolo, otec neprejavuje žiadny záujem o mal. F., celú výchovu a starostlivosť o dieťa zabezpečuje matka, súd dospel k záveru, že bolo by v rozpore s dobrými mravmi znížiť výživné hoc i o tých cca 6 eur. pritom súd prihliadal na to, že otec vo výkone trestu pracuje a má netto priemernú čistú mzdu 2.329 Kč. Súd síce prihliadal na ďalšiu otcovu vyživovaciu povinnosť , ktorá je samo o sebe dôvodom na zníženie výživného za normálnych okolností (ak by otec nebol vo väzení resp. ak by mal pôvodne súdom určené omnoho vyššie výživné), ale vzhľadom na vyššie uvedené myšlienkové pochody súdu súd návrh otca zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).